

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 23 juni 2011 in zaak nr. 09/46513 in het geding
tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 1 december 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 juni 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar (lees: de aanvraag) neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoep is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.1. In de uitspraak van 18 december 2009 in zaak nr. 200901087/1/V1 (www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling het volgende overwogen.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan hij, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder medeverantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst van wie de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) van te vergewissen dat de taalanalyse - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

3. In het besluit van 1 december 2009, en het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich, onder verwijzing naar het rapport van 9 juli 2009 van een onder begeleiding van het BLT uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse), op het standpunt gesteld dat aan de verklaring van de vreemdeling dat hij uit _____ gelegen in Zuid-Somalië, afkomstig is geen geloof kan worden gehecht. Volgens de taalanalyse is de vreemdeling op grond van zijn Somalische spraak eenduidig niet te herleiden tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië, nu hij een gebrekkige beheersing van een vorm van de Somalische taal heeft, de Somalische taal eenduidig niet zijn eerste of dominante taal is, hij de Somalische taal spreekt, zoals dat mogelijk gangbaar is in Kenia, hij een actieve kennis van de Engelse taal heeft en hij een andere taal als eerste of dominante taal moet beheersen die hij niet op de opname heeft laten horen.

4. De rechtbank heeft overwogen, voor zover thans van belang, dat in de taalanalyse onvoldoende inzichtelijk is gemaakt hoe de daarin opgenomen conclusies tot stand zijn gekomen. Voor dat oordeel heeft zij van belang geacht dat in de taalanalyse voorbeelden zijn gegeven van uitspraken, woordkeuzes en grammatica, doch dat daarbij niet is vermeld of dit voorbeelden zijn van het taalgebruik van de vreemdeling of van het taalgebruik zoals dat gebruikelijk is in Zuid-Somalië. Derhalve heeft de taalanalist volgens de rechtbank niet kenbaar gemaakt waarom zijn Somalische spraakelementen de vreemdeling eenduidig buiten Zuid-Somalië plaatsen. Door ter zake geen nader onderzoek te doen, heeft de minister niet voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende vergewisplicht. Hieruit volgt dat het besluit van 1 december 2009, waaraan de minister de taalanalyse ten grondslag heeft gelegd, een deugdelijk motivering ontbeert. Het besluit komt wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb voor vernietiging in aanmerking, aldus de rechtbank.

Hiertegen heeft de minister geen grief gericht, zodat thans van de juistheid van dit oordeel dient te worden uitgegaan.

5. In de enige grief betoogt de minister dat de rechtbank ten onrechte geen aanleiding heeft gezien om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Voor haar oordeel dat de door de hem ingebrachte toelichting op de taalanalyse van het BLT van 1 december 2010 (hierna: de toelichting) het geconstateerde gebrek in het besluit niet wegneemt, heeft de rechtbank ten onrechte van belang geacht dat uit de toelichting niet blijkt dat de linguïst, die de toelichting heeft opgesteld en ondertekend, dezelfde linguïst is die bij het opstellen van de taalanalyse betrokken is geweest, dat de linguïst specifieke kennis heeft van de Somalische taal en dat bij het opstellen van de toelichting de bij de taalanalyse betrokken taalanalist is betrokken. In dit verband heeft de rechtbank volgens de minister ten onrechte in aanmerking genomen dat hij naar aanleiding van de door de vreemdeling op de toelichting gegeven reactie van 2 februari 2011 geen nadere vragen heeft gesteld aan de betrokken taalanalist of linguïst. Door voorts te overwegen dat de toelichting enige aanvullende conclusies vermeldt die niet in de taalanalyse zijn opgenomen, heeft de rechtbank niet onderkend dat hetgeen in de

toelichting is beschreven slechts een verduidelijking behelst van de conclusies in de taalanalyse, aldus de minister.

5.1. De minister betoogt terecht dat de rechtbank ten onrechte aan haar oordeel ten grondslag heeft gelegd dat uit de toelichting op de taalanalyse niet blijkt dat de linguïst, die de toelichting heeft opgesteld en ondertekend, dezelfde linguïst is die bij het opstellen van de taalanalyse betrokken is geweest, dat hij specifieke kennis heeft van de Somalische taal en dat bij het opstellen van de toelichting de bij de taalanalyse betrokken taalanalist is betrokken. De minister betoogt evenzeer terecht dat de rechtbank ten onrechte daarbij in aanmerking heeft genomen dat hij naar aanleiding van de reactie van de vreemdeling van 2 februari 2011, waarin deze heeft betoogd - samengevat weergegeven en voor zover thans van belang - dat de toelichting niet als deskundigenrapport kan worden aangemerkt nu voormelde gegevens ontbreken, geen nadere vragen heeft gesteld aan de betrokken taalanalist of linguïst. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 29 maart 2007 in zaak nr. 200607305/1; JV 2007/230) moet worden geoordeeld dat de deskundigheid van taalanalisten en linguïsten werkzaam bij het BLT voldoende is gewaarborgd. Het ontbreken van voormelde gegevens is op zichzelf onvoldoende om aan de toelichting af te doen, nu deze van een ter zake deskundige instelling afkomstig is.

Voorts betoogt de minister terecht dat de rechtbank, door te overwegen dat in de toelichting aanvullende conclusies zijn vermeld die niet in de taalanalyse zijn opgenomen, niet heeft onderkend dat de toelichting slechts één aanvulling bevat en dat deze aanvulling louter een verduidelijking behelst van een in de taalanalyse vermelde conclusie met betrekking tot de kennis van de vreemdeling van de Engelse taal. Ten onrechte heeft de rechtbank doorslaggevende betekenis toegekend aan de omstandigheid dat de vreemdeling deze conclusie weersproken heeft, nu zijn kennis van de Engelse taal door het BLT niet als doorslaggevend is beschouwd voor de conclusie dat niet aannemelijk is dat hij afkomstig is uit Zuid-Somalië. Nu de linguïst voorts in de toelichting aan de hand van uitspraken en woordkeuzes die in Zuid-Somalië gangbaar zijn naast de uitspraken en woordkeuzes van de vreemdeling en aan de hand van de door de vreemdeling gebruikte ongrammaticale zinnen de conclusie dat hij eenduidig niet te herleiden is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië nader heeft onderbouwd, is de taalanalyse in samenhang met de toelichting aldus inzichtelijk en concludent, zodat de minister alsnog aan de op hem rustende vergewisplicht heeft voldaan. De vreemdeling heeft deze uitkomst niet met een contra-expertise weerlegd, zodat hij niet heeft voldaan aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last om de door hem gestelde herkomst aannemelijk te maken. De rechtbank heeft niet onderkend dat, gelet op het voorgaande, in dit geval aanleiding bestond de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 1 december 2009 in stand te laten.

De grief slaagt.

6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd voor zover de rechtbank daarbij niet heeft bepaald dat de rechtsgevolgen van het besluit van 1 december 2009 in stand worden gelaten en voorts voor zover zij de minister heeft opgedragen een nieuw

besluit op de aanvraag te nemen. Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden bevestigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal worden bepaald dat de rechtsgevolgen van voormeld besluit met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb geheel in stand blijven.

7. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 23 juni 2011 in zaak nr. 09/46513, voor zover de rechtbank daarbij:
 - niet heeft bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 1 december 2009 in stand blijven;
 - de minister voor Immigratie en Asiel heeft opgedragen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen;
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het besluit van 1 december 2009 geheel in stand blijven;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Klinkers, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

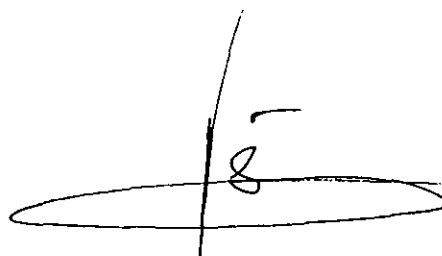
w.g. Klinkers
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 september 2012

549.

Verzonden: 14 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser